

Med Hensyn til Gentofte og Frederiksberg vil jeg til det ærede Medlem, der sagde, at han ikke var her i Gaar, sige det samme, som jeg i Gaar sagde til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Der er ikke andet at sige end dette, at ønske disse Kommuner en lignende Skala, kunne de faa den uden Lovforandring. Ifølge den kommunale Skattelov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 7 kan Ministeren tilstede det. Og man maa dog virkelig spørge: Vil virkelig det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) stille sig paa det Standpunkt, at vi her skulle paaoktrojere disse Kommuner en ny Skattelov uden først at forhandle med dem? Det tror jeg dog ikke gaar an. (Afbrydelse af Halsted). Ja, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) ryster paa Hovedet, han mener heller ikke, man kan gøre det. Altsaa mener det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds, at det af hans Kollega, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), stillede Forslag er umuligt. Der maa dog i hvert Fald først føres en Forhandling med disse Kommuner, og hvis de saa selv ønske det, har Ministeren Ret til at stadfæste en saadan Skattevedtægt for deres Vedkommende. Det siger den kommunale Skattelov i § 7. Jeg sagde i Gaar, og jeg tror, det er rigtigt, at disse Kommuner have holdt sig til deres nuværende Skatteordning netop af Hensyn til København. Jeg ved, det gælder en Mængde af Nordsjællands Kommuner, at de netop have set hen til Skatteordningen i København og med Henblik paa den indrettet sig, som de have gjort. Saa snart der kommer en Forandring i København, ville de ogsaa vedtage en Forandring derude. Derom nærer jeg ingen Tvivl.

Men skulde det vise sig i Aarenes Løb, at de ikke ville gøre det, saa er, som jeg sagde i Gaar, Lovgivningsmagten altid suveræn. Skulde man i en Kommune eller i nogle enkelte Kommuner ligefrem bevidst arrangere et Skattely, saa er Lovgivningsmagten altid suveræn, og der kunde tænkes forskellige Veje at gaa, f. Eks. Indlemmelse af Nabokommunerne i København — — — (Afbrydelse) efter Forhandling med dem selvfølgelig, men til syvende og sidst er Lovgivningsmagten altid suveræn. Der kunde ogsaa tænkes en Ordning med et Stor-København, uden at Nabokommunerne egentlig blev indlemmede, men med visse fælles kommunale Anliggender, blandt andet en fælles Skatteord-

ning. Jeg glæder mig ligesom i Gaar over, at den Tanke er bleven rejst af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), og at man altsaa i konservative Kredse er villig til — men først naar Tiden er der — at komme til en Ordning, der kunde forhindre Misbrug, hvis saadanne skulde indtræffe. Men som Sagen staar i dette Øjeblik, forekommer det mig, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds' og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds' Interesse for i dette Øjeblik ved denne Lov at faa fastslaaet, at Gentofte og Frederiksberg skulde have en lignende stigende Skala, ikke udspringer saa meget af Ønsket om, at Gentofte og Frederiksberg skulde faa denne stigende Skala, som af Ønsket om, at Københavns Kommune i dette Øjeblik ikke skal faa den.

Halsted: Da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) hentydede til min Rysten paa Hovedet før, vil jeg sige, at jeg er ikke — og det tror jeg ikke, nogen indenfor den konservative Gruppe er — i og for sig nogen Modstander af denne Lov, men vi frygte, at det skal blive saaledes, at Nabokommunerne trække de betydelige Skatteydere ud, og Skattebyrden derved bliver saa meget større efter denne Lov for dem, som blive tilbage. Hvis det ærede Medlem kan antyde nogen som helst Udvej til at sikre os imod, at der bliver et Skattely i Nabokommunerne, har han min Tilslutning. Men han har ikke antydet noget i den Retning. Han antydede en Slags Ekspropriation eller Tvang overfor Kommunerne, men det stemmer ikke med den gældende Ordning, hvorefter man først skal forhandle med dem. Hvis de ikke ønske en saadan stigende Skala, saa sidde vi der; saa skal den paa-byrdes dem ved Tvang. Mon det saa ikke var rigtigere, at det var sket samtidig med denne Sag?

Borgbjerg: Hvem siger, at Nabokommunerne ikke ønske en lignende Ordning? Den historiske Fremstilling er den, jeg fremsatte i Gaar, at ved den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903 fik alle Kommuner baade en Ret og en Pligt til at indføre en vis Ordning med Kapitaltillæg og Fradrag og Tillæg, og den skulde ogsaa Frederiksberg Kommune have underkastet sig. Men ifølge en Særbestemmelse i § 7, netop indsat af Hensyn til Frederiksberg og lignende Kommuner, fik Frederiksberg Ret til at faa en særlig